

Λευκές νύχτες, σκοτεινές μέρες

Σταθερός στην άποψη του για το τί αποτελεί «μεγάλο πολιτιστικό γεγονός» **ο μαιτρ της εμπορευματοποίησης, δήμαρχος Ζενέτος, θα διοργανώσει για ακόμη μία χρονιά την περίφημη λευκή νύχτα.** Με προσκεκλημένους καλλιτέχνες κάποιους νεκροζώντανους τυχοδιώκτες της δεκαετίας του 90, ίσως για να μας υπενθυμίσει πόσο «καλά και ξέγνοιαστα» ήταν όλα τότε, την εποχή της «ελλάδας της ανάπτυξης»... Αυτό το παραμύθι που σέρνεται πάλι τώρα τελευταία μάς λέει πως «βγαίνουμε από το σκοτάδι της κρίσης ξανά στο φως της ανάπτυξης» και σερβίρεται με θράσος σε όλους/ες αυτούς/ες που εδώ και χρόνια έχουν υποτιμηθεί όσο ποτέ.

Ναι, οι λεηλατημένοι/ες μπορούν πλέον να ελπίζουν πως θα ξαναζήσουν μια φαρσοκωμωδία της «εθνικής ανάπτυξης». Και αν εκείνη την περίοδο η «εθνική ανάπτυξη» -με κινητήρια μηχανή τους μεγαλοεργαλάβους- στήθηκε «γενναιόδωρη» πάνω στις ψευδαισθήσεις των εκμεταλλευόμενων τάξεων που με έναν «καλύτερο μισθουλάκο» μπορούσαν να υποθηκεύσουν τραπεζικά την ζωή τους για ένα αμάξι και ένα «κεραμίδι πάνω από το κεφάλι», τώρα το τυράκι είναι σαφώς πιο ξεφτιλισμένο: μια δουλειά για 600 ευρώ, ακαθόριστο ωράριο και μισά ένσημα. Μια εργασιακή γαλέρα, μια γενικευμένη κοινωνική και εργασιακή επισφάλεια, τεράστια κοινωνικά κομμάτια στην αορατότητα και την «ελεημοσύνη» ΜΚΟ και κράτους και βέβαια στρατόπεδα εκτοπισμού, φυλακίσεις και εξευτελισμοί για όσους και όσες δεν είναι από εδώ, τους μετανάστες/ριες. Και επειδή εθνική ανάπτυξη χωρίς «εθνικά οράματα» και πατριωτισμό δεν υπάρχει, οι ντόπιοι όσο θα περιμένουν στην ουρά για να δουλέψουν στις γαλέρες, θα πρέπει να κουνάνε με χαρά και υπερηφάνεια γαλανόλευκα σημαιάκια για να κρατιούνται σε ετοιμότητα...Η χώρα το έχει ανάγκη, να «βάλουμε όλοι πλάτη»...

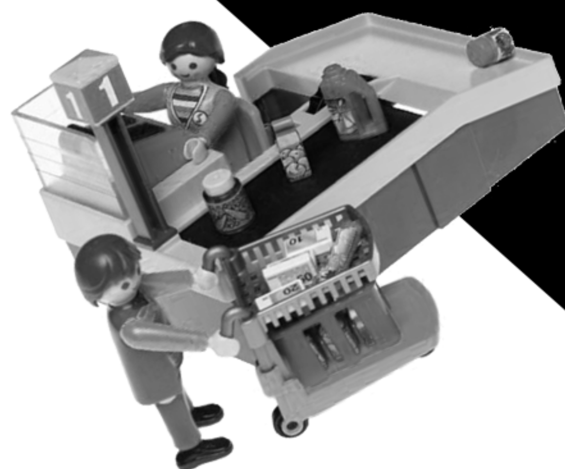
Ναι, οι καλοπληρωμένοι καλλιτέχνες που θα έρθουν για την σαββατιάτικη αρπαχτή στις κεντρικές πλατείες του Ιλίου... οι «διάφοροι Φορείς και Σύλλογοι» της πόλης που παρασιτούν στο πλάι των δημοτικών αρχών... οι απλωμένες ψησταριές και η τσίκνα σε όλο το μήκος των πεζοδρόμων... ο συνωστισμός από τα τραπεζοκαθίσματα... οι αφιονισμένοι έμποροι των κεντρικών πεζοδρόμων που τρίβουν τα χέρια τους για θολωμένους καταναλωτές που παίρνουν ανάσες «ξεγνοιασιάς», με την ψευδαίσθηση πως έχουν την «ευκαιρία» να αποκτήσουν «μισοτιμής» αυτά που «στερήθηκαν από την κρίση και τα μνημόνια»... τα δημοτικά μουσικά σχήματα παραπεταμένα σε κάποια απόκεντρα σημεία της περιοχής απλά για να επιβεβαιώσουν το «πολιτιστικό έργο του δήμου»... τα κενά βλέμματα των καταναλωτών. Ναι, όλα αυτά είναι «ένα από τα μεγαλύτερα πολιτιστικά γεγονότα», ένα φτηνιάρικο πανηγύρι για να «ζήσουμε την πόλη μας».

Το να «ζεις την πόλη σου» σημαίνει να καταναλώνεις: από καλλιτέχνες, σουβλάκια μέχρι μπλουζάκια μισοτιμής. **Να αναγνωρίζεις τον δημόσιο χώρο, ως πεδίο συνάντησής σου με τα εμπορεύματα.** Εδώ και χρόνια εξάλλου **οι πόλεις, οι δρόμοι και οι πλατείες τους οργανώνονται και αναπλάθονται με κύριο χαρακτηριστικό τον επικαθορισμό από τον χωροταξικό πολιτισμό της κατανάλωσης.** Τα πεδία συνάντησης των κατοίκων όχι απλά απαξιώνονται (πχ στην περιοχή μας το Πάρκο Τρίτση), αλλά αποικιοποιούνται από μαγαζιά κάθε είδους. Όλες οι πλατείες που αναπλάστηκαν στην περιοχή, παραδόθηκαν στα γύρω μαγαζιά και ο δημόσιος χαρακτήρας τους πνίγεται από τα διαρκώς επεκτεινόμενα τραπεζοκαθίσματα, την αφιλόξενη φωταγώγησή τους και το «άγρυπνο βλέμμα» των αστυνομικών περιπολιών. Με αυτόν τον τρόπο, οι πόλεις απομακρύνονται όλο και περισσότερο από την όποια έννοια της κοινότητας: εγκαταλείπουν τις έννοιες του μοιράσματος και της συνάντησης και χτίζονται πάνω στην παθητικότητα, την εξατομίκευση, την ιδιώτευση και τον φόβο.

Φέτος μάλιστα η φιέστα της λευκής νύχτας θα έχει και αστυνομικό support. Πέρυσι ο θλιβερός Ζενέτος από τη μία -για να το παίξει «παιδί του λαού»- έλεγε πως δεν ευθύνεται ο ίδιος για το άνοιγμα των καταστημάτων και πως ο δήμος είναι υπεύθυνος μόνο για το «πολιτιστικό πρόγραμμα». Από την άλλη βέβαια πάθαινε απανωτά εμφράγματα όταν αγωνιζόμενοι/ες έκλειναν τα μαγαζιά των εκλογικών του πελατών και γαύγιζε στα συνεργεία της επιθεώρησης εργασίας που είχαν βγει για τυπικό έλεγχο. Τότε έκανε δηλώσεις για «σκοτεινά κέντρα που δεν θέλουν το καλό της τοπικής κοινωνίας». Για την φετινή λευκή νύχτα, σύμφωνα με δημοσιεύματα τοπικών μμε, πήρε διαβεβαίωση από τον αρχηγό της αστυνομίας πως δεν θα κοπούν πρόστιμα στους παραβάτες έμπορους (για το ξεχείλωμα του ωραρίου λειτουργίας). Δεν μας κάνει εντύπωση αυτή η «ιδιότυπη» έννοια της ευνομίας, ούτε ότι οι μπάτσοι θα κάνουν τα στραβά μάτια. Εξάλλου πάντα εκεί είναι να διαφυλάσσουν την κανονικότητα. Φέτος θα εξασκηθούν μάλλον στο κυνήγι τίποτα «παράνομων» μεροκαματιάρηδων μικροπωλητών για να ξεχαρμανιάσουν...

Και βέβαια δεν πρέπει να ξεχνάμε πως για να «βγει» η λευκή νύχτα, σε κάποιους και κάποιες, θα τους «βγει η παναγία», θα δουλέψουν υπερωρίες αδήλωτες και απλήρωτες. Και δεν μιλάμε για την τάξη των εμπόρων, οι οποίοι και θα βγάλουν σε μια νύχτα την είσπραξη ενός μήνα, αλλά για τους υπαλλήλους τους. Αυτή η καθόλου συμπαθής τάξη των μικρών και μεγάλων αφεντικών, αυτοί που ταράσσονται με την αφισοκόλληση πολιτικών αφισών στους πεζοδρόμους γιατί «βρωμίζει» και είναι «παράνομη», που θεωρούν τους πεζοδρόμους και το Άλσος τσιφλίκι τους και όχι δημόσιους χώρους (και αναλόγως συμπεριφέρονται), οι υπερασπιστές της «νομιμότητας για όλους», εκείνη την ημέρα θα κάνουν τα στραβά μάτια και θα βολευτούν από την παράνομη επέκταση ωραρίου. Όπως επίσης θα βολευτούν από την προσχηματική μη αδειοδότηση της λευκής νύχτας από την συριζαίικη Περιφέρεια Αττικής και τα στραβά μάτια των επιθεωρητών εργασίας. Το ζήτημα σαφώς και δεν είναι κάποια προσχηματική τήρηση των νόμων από τα αφεντικά. Το στοίχημα για όλους και όλες εμάς, είναι **να μην αποδεχτούμε να μετατρεπόμαστε κάθε φορά σε λάστιχο για τις επιδιώξεις και τα κέρδη των αφεντικών.** Να μην ανεχτούμε τον ρόλο του αναλώσιμου (γιατί η επιχείρηση έχει ζόρια!) και να συνδέσουμε την τύχη μας με τις ορέξεις των αφεντικών. **Να μην γίνουμε συμμέτοχοι-ες σε αυτό που ολοένα και με μεγαλύτερη ταχύτητα σχεδιάζεται τα τελευταία χρόνια: όχι μόνο μισθοί ξεφτίλας αλλά και εργασιακές συνθήκες γαλέρας. Σε αυτές έρχεται να προστεθεί και η θεσμοθέτηση των 32 Κυριακών** - για την ώρα στις τουριστικές περιοχές- ως ένας ακόμη συρμός στην τροχιά «ανάπτυξης» της χώρας επιβεβαιώνοντας απλά πως ο εκτροχιασμός των εργατικών συνθηκών αποτελεί κανονικότητα όσο χαζεύουμε αμέριμνοι τις βιτρίνες ως επιβάτες-καταναλωτές και εργαζόμενοι.

Εντός αυτού του εργασιακού κλίματος βρίσκουν λοιπόν χώρο οι μαγικές νύχτες της κατανάλωσης που μας υπόσχονται για ακόμη μία χρονιά, ξεχνώντας επιμελώς να αναφερθούν στα παιδιά-πατίνια, στους εργάτες και εργάτριες πίσω από τις βιτρίνες που θα δουλέψουν 12ωρα και μεταμεσονύχτια. Ναι πράγματι, είναι «μεγάλο πολιτιστικό γεγονός» η λευκή νύχτα, αντίστοιχο της ρωμαϊκής αρένας των ασύδοτων αφεντικών και των υπνωτισμένων πελατών...

Αυτές **οι θλιβερές γιορτές των δημάρχων και των εμπόρων,** οι «μαγικές νύχτες» τους, είναι ένας σαρκασμός στο πρόσωπο όλων εμάς, που βιώνουμε με τους ωμότερους τρόπους την ολομέτωπη επίθεση των αφεντικών πάνω μας. Οι «μαγικές νύχτες» στους φωτεινούς εμπορικούς πεζοδρόμους, γελάνε με τη σύγχυση, το μούδιασμα και την παραίτηση, την απόσυρση των υποτελών τάξεων από τους δρόμους και τα οδοφράγματα, γελάνε με τις δύσκολες μέρες μας. **Οι λευκές νύχτες ρίχνουν τα φώτα τους στις γυαλιστερές βιτρίνες και τη χαζοχαρούμενη ανεμελιά της κατανάλωσης, για να βυθιστούν σε ακόμη μεγαλύτερο σκοτάδι όλοι αυτοί και αυτές που βιώνουν τον πολιτισμό της εξαθλίωσης και της καταπίεσης, όλοι οι «αόρατοι» αυτής της κοινωνίας,** όλοι οι περιττοί: από τους μετανάστες και τις μετανάστριες στα «στρατόπεδα φιλοξενίας» και τους «χώρους κράτησης», ως τις ουρές στους ΟΑΕΔ και τις μάταιες καθημερινές μάχες επιβίωσης μεγάλων κοινωνικών κομματιών, τις ταπεινωτικές τους υποχωρήσεις στο όνομα της επιβίωσης.

Λευτεριά στους πεζοδρόμους και πλατείες

Να σαμποτάρουμε τις γιορτές της κατανάλωσης

Ενάντια σε έναν κόσμο αποχαύνωσης, πλήξης και υποταγής

